

Onze Band

December 2020\Januari 2021

64e jaargang, nr. 7

VRIJZINNIGE GELOOFSGEMEENSCHAP
MIDDEN-DRENTHE

Samenstelling bestuur

Voorzitter: Dhr. Wietze de Boer, Rijksweg 207, 9423 PE Hoogersmilde, tel. 0592-459822, email: de.bo20@hetnet.nl

Secretaris: Mevr. Berty Bruggink-Haaier, Kerklaan 38, 9422 ED Smilde, tel. 0592-414536, of 06-20431335, email: janbruggink@hetnet.nl

Penningmeester: Mevr. Reina Limburg- Schuring, Asserstraat 9, 9411 LH Beilen, tel.0593-523757, e-mail: grlimburg@gmail.com

Banknr. : NL34 RABO 0306 5001 40

2e penningmeester: Mevr. Gerda Wiggerink-Wolbers, Perkstraat 5, 9411 PK Beilen, tel. 0593-526889, of 06-13727849, email: gerda@wiggerink.nl

Overige adressen van onze afdeling

Voorganger: mevr. Helene Westerik-Lammers, Van Stolberglaan 49, 7681 GB Vroomshoop, tel. 0546-642540 of 06-43167139, email:

h.h.westerik@outlook.com

Beheerder Website en Facebook: dhr. Wim Boer, Volmachtenstraat 1, 9414 AL Hooghalen, 0593-592045, email: wimboer@trinedmail.nl

Internet: www.vrijzinnigen.nl \ midden-drenthe

Facebook: zoek op @VRIJZINNIGENBEILEN

Gebouw: Vrijzinnig Centrum "De Stroming", Weijerdstraat 9, 9411 PJ Beilen (geen postadres!)

Foto: Gerrit Staal

Bijeenkomsten

- Zo. 06 dec. **09.30 uur:** Mevr. Helene Westerik-Lammers,
11.00 uur: 2^e Advent
Aanmelden bij *Gerda Wiggerink*
- Vr. 25 dec. **09.30 uur:** **Kerst**, Mevr. Helene Westerik-
Lammers,
11.00 uur: Extra collecte voor
"Stichting Opkikker"
Aanmelden bij *Gerda Wiggerink*
- Wo. 31 dec. 19.30 uur: **Gedachtenisdienst**
Aanmelden bij *Berty Bruggink*
- Zo. 07 febr. 10.00 uur: Stapstenen, Renate Snoeiijing,
Huus van de Taol!

Agenda

- Zo. 13 dec. 15.00 uur: Stapstenen in Kerststemming
- Di. 15 dec. 11.30 uur: Snert-In
- Do. 07 jan. 2021 14.00 uur: Nieuwjaarsvisite
- Di. 12 jan. 19.30 uur: Over verwondering gesproken
- Di. 19 jan. 12.30 uur: Samen Eten
17.30 uur: Samen Eten
- Di. 23 febr. 19.30 uur: Over verwondering gesproken
- Di. 06 april 19.30 uur: Over verwondering gesproken

Mijn kerstboom

Op een dag, tijdens een van mijn wandelingen, zie ik ineens heel bewust de dennenbomen. Dennenbomen die er altijd staan, en die dus niet bestemd zijn voor de kerstbomenmarkt. Ze ruiken heerlijk; een beetje fris, een beetje harsig. Of het echt dennenbomen, of sparren zijn, dat weet ik niet. Zo ver reikt mijn kennis niet. Wat ik wel weet, is dat de kerstbomen die veel mensen in huis halen niet (zo sterk) ruiken, omdat het Nordmannen zijn. Die zijn gewild, omdat ze naaldvast zijn, maar ze ruiken vrijwel niet. Voor de geur kun je dennengeur kopen, als spray of als geurstokjes. Maar ik weet niet of dat zo gezond is....

Mijn herinneringen aan de kerstboom thuis, zijn zo'n 40 jaar oud. Het fijnste was het om mijn lievelingsdingen in de boom te mogen hangen. Een huisje met poedersneeuw en een vogel met een zachte witte staart. Met zo'n knijpertje aan de pootjes. Het huisje en de vogel zijn er nog, maar ik heb zelf nooit meer zulke mooie bomen gehad als toen, in het thuis van mijn jeugd.

De laatste jaren kunnen we in de dagen voor kerst op TV kijken naar Joris' kerstboom, of we kunnen er naar toe als er ergens in onze buurt zo'n kerstboom op een plein staat. Een boom waarin mensen de foto van iemand kunnen hangen die heel belangrijk voor hen is, of die ze missen. Foto's met verhalen, die Joris Linssen bij de mensen naar boven haalt.

Als ik er naar kijk, denk ik: de kracht van een ritueel. Want het vertellen van je verhaal, het ophangen van een foto, dat kan helend werken. Het kan ook helpen om je gedachten en gevoelens te bepalen, op dat moment – een moment zo anders dan alle andere. Momenten die je nooit vergeten zult.

Misschien een mooie vraag voor ons allemaal: voor of van wie zou ik dit jaar een foto in de kerstboom willen hangen?

Ik doe het bij deze voor alle gedupeerden van systemen die uit de rails gelopen zijn. Door wantrouwen en het niet willen nemen van verantwoordelijkheid. Denk aan de toeslagenaffaire en de aardbevingen in het Noorden van Nederland. Om een gezicht te geven aan al die mensen die ten onrechte (nog) niet kregen waar ze recht op hebben: misschien wel ten diepste ‘erkenning’. Maar ik wil het ook doen voor al die mensen die onderdeel zijn van de bewuste systemen en zichzelf nu afvragen, en soms ook *moeten* afvragen, waar of waarom ben ik *de mens* uit het oog verloren?

En als ik dat doe, die foto’s ophangen, dan prijs ik mezelf niet gelukkig omdat ik niet gedupeerd ben, of denk ik niet dat het mij niet overkomen zou zijn, maar dan hoor ik die ene zin, aan het begin van het verhaal waarmee alles ooit begon: *Mens, waar ben jij?! Want ja, we zijn wél elkaars ‘broeders en hoeders’*. Ook in het nieuwe jaar!

Hartelijke groet,

Helene Westerik

Van de voorganger

Meebewegen met de tijd, met alles wat er om ons heen gebeurt, maar wel vanuit een basis van rust, vertrouwen en liefde. Daarmee eindigde ik mijn stuk in de vorige Onze Band. En dat meebewegen, dat is wat nog steeds de klok slaat. We zullen 2020 afsluiten als een bewogen jaar!

En we zijn benieuwd naar wat het nieuwe jaar ons brengen zal.

Op 1 november hadden we een dienst rondom het thema 'zonde', dat we vanuit verschillende hoeken bekeken. Als ik een conclusie trek, dan is het dat het zonde is als we als mens niet tot onze bestemming komen. Een bestemming die voor iedereen een andere is. Met ruimte dus voor ieders talenten.

Op 6 december is het de 2^e zondag van de Advent. Daar zullen we dit jaar met een groen tintje aandacht aan besteden. Omdat we het aantal mensen toch wat willen spreiden en iedereen de gelegenheid willen geven om de dienst bij te wonen, zijn er op 6 december twee diensten.

Eentje om 09.30 uur en eentje om 11.00 uur.

Datzelfde gaan we doen op kerstochtend (25 december): een dienst om 09.30 uur en eentje om 11.00 uur. Het zal anders zijn dan anders, met name omdat we niet kunnen zingen, en we ook niet konden werken met ons koor, maar er zullen wel twee zangers zijn. We gaan er hoe dan ook een blije, mooie morgen van maken. Met een kerkzaal in kerstsfeer en vooral de mensen als puntjes van licht!

En zo belanden we dan bij 31 december; de avond waarop we de mensen gedenken die het afgelopen jaar overleden. Ook die dienst zal dit jaar anders zijn dan anders, omdat we minder mensen kunnen herbergen. De familieleden van de overledenen worden uitgenodigd om te komen, met een maximum van twee personen. Zijn er dan nog plaatsen in de kerk over, dan kunnen die ingevuld worden door anderen.

Voor de gedachtenisdienst geldt dat u zich op kunt geven bij *Berty Bruggink*; zodra we weten hoeveel mensen er van de families komen, krijgt u bericht of er plek is. Maar, hoe het ook is, of u nu wel of niet kunt komen, u kunt in ieder geval *de naam* inleveren van diegene waarvoor u

een kaarsje had willen aansteken. Ik zal die naam dan noemen, en een van de bestuursleden zal een kaarsje aansteken.

We nemen de dienst op, dus die kunt u nadien beluisteren. Wij vinden het een mooie gedachte om op die manier de namen toch te laten klinken.

U kunt de namen ook doorgeven aan Bertje.

Tot slot kom ik terug op de vraag uit het hoofdartikel: voor of van wie zou u dit jaar een foto in de kerstboom willen hangen? Een vraag die we ook kunnen opvatten als: op welke manier wilt u het licht in uw levensboom hangen? Niet alleen nu, maar ook in 2021?

*In de nacht riep ik
om de ochtend.*

*Bij daglicht
brak de duisternis
in duizend stukken.*

*Iemand verzamelde
de brokken
en smeedde ze om
in de oven van de liefde.*

*Uit het vuur
verrees een ster van licht;
De smid wenkte
en gaf me de ster.*

*Voorzichtig nam ik
het licht aan
en hing het in
mijn levensboom.*

(gedicht van Piet Schelling)

Als u wilt, kunt u uw wens of foto aan mij doorgeven – dan gaan we die tijdens de kerstdienst in de boom hangen. Graag vóór 20 december.

Met een hartelijke groet!

Helene Westerik

Van de bestuurstafel

Nog steeds is Nederland in de ban van het corona-virus, het sinterklaasfeest en de kerst zullen er anders uitzien als andere jaren. Maar wij als leden van onze geloofsgemeenschap kunnen vanaf de eerste adventsdag tot de 1^e kerstdag elke dag genieten van een mooie tekst met een prachtige foto. Een prachtig boekje samengesteld door Helene Westerik en Nicoline Sven . Een groot compliment voor deze dames. De ALV welke gehouden werd op 18 november is goed verlopen. Het boekjaar is afgesloten met een negatief resultaat van € 4008,80. Dat is een goed resultaat en als deze trend zich zo doorzet kunnen wij nog jaren verder.

Vorige keer wachtten wij nog vol spanning op het bedrag van de actie Rabo Clubsupport 2020. Inmiddels is het bedrag bekend en hebben wij € 101,70 mogen ontvangen. Iedereen die op ons gestemd heeft, krijgt onze hartelijke dank.

Het blad Vrije Ruimte komt vanaf heden alleen nog digitaal uit, via e-mail. Als u het blad graag wilt blijven ontvangen dan kunt u dat melden bij het bestuur. Als u niet over een e-mailadres beschikt, maken we een kopie van het blad voor u.

Mede door de coronamaatregelen (met als gevolg werkeloosheid), doen steeds meer mensen een beroep op de Voedselbank. Dat zal de komende tijd niet minder worden.

Delen van wat je hebt - dat idee onderschrijven wij van harte.

De voedselbank in Beilen kan alles gebruiken. Dus: als je wat wilt inleveren, bel dan met Henk Jager (06-11839946) - hij haalt het op en brengt het naar de voedselbank.

Geeft u liever geld: ook dat is van harte welkom. Daartoe zullen wij in de volgende kerkdienst een bus klaar zetten. Overmaken kan ook: NL26 RABO 0107 9731 97 t.n.v. Stichting voedselbank Hart van Drenthe. Vanuit het bestuur zullen wij het bedrag overmaken dat we overhielden van Samen Eten.

De kerkdiensten met Kerst en Oudejaarsdag zullen anders zijn dan voorgaande jaren, u leest hierover meer in "Onze Band". Het bestuur wenst u goede dagen en wij hopen elkaar spoedig weer te zien.

Als laatste nog één vraag, hebt u een e-mail adres of een nieuw e-mail adres, wilt u dit dan doorgeven aan het bestuur? Zo kunnen wij u nog beter op de hoogte houden van onze activiteiten.

Hartelijke groet, Reina Limburg

Van de penningmeester

De collecte op 1 november heeft € 108,30 opgeleverd en via de bank kwam er nog 2 keer € 25,- binnen voor de collecte. Ook kregen wij de afgelopen periode nog een gift binnen. Voor al deze giften onze hartelijke dank.

Het bestuur heeft het geld, dat overgebleven was van Samen Eten, € 86,75, overgemaakt naar de voedselbank.

Stapstenen

Op zondag 13 december organiseren we een kerstbijeenkomst. Een samenzijn met kerstmuziek en beelden, en lekkere dingen! Aanvang: 15.00 uur. Graag opgeven bij de Lies de Boer (0592-459822). We doen alles binnen de coronamaatregelen. Geef u gerust op; als er te teveel opgaven zijn, dan organiseren we het nog een 2^e keer.

Hartelijke groet van Stapstenen,

Aly Mulder, Lies de Boer, Janne Bilstra,
Grietje Steenberg en Helene Westerk

Over verwondering gesproken.....

Over verwondering gesproken! In november hebben we dat vanwege de aangescherpte lock-down digitaal gedaan. Via Zoom. Op 12 januari hopen we het weer in de kerkzaal te kunnen doen. Opgeven bij Helene. Volgende keren: 23 februari en 6 april. Altijd om 19.30 uur.

Samen Eten

Inmiddels is er bijna € 100,00 overgemaakt naar de Voedselbank, als het bedrag dat we hebben overgehouden van de Samen Eten bijeenkomsten. Zo levert ons Samen Eten in meerdere opzichten iets op! Bedankt aan alle mee-eters!

We sluiten het jaar af op *dinsdag 15 december* in een andere vorm dan gewend, namelijk met een *Snert-In*: een kop snert en een snee roggenbrood. We gaan dat doen tussen 11.30 uur en 13.00 uur. U kunt zich opgeven bij Gerda Wiggerink en dan maken wij een paar kleine groepjes, om het wel binnen de corona-maatregelen te laten plaatsvinden. In januari is er weer 'gewoon' Samen Eten. Op *dinsdag 19 januari*: om 12.30 uur en om 17.30 uur. Graag ook opgeven bij Gerda!

Een vrolijke keukengroet van Aly, Gerda en Helene

Schuif es'aan

Vanuit de groep van Samen Eten is een ander initiatief ontstaan: schuif es'aan. Het idee is om eens iemand bij je thuis uit te nodigen voor een maaltijd. Behapbaar (letterlijk en figuurlijk) en coronaproof omdat je met z'n 2-en of 3-en makkelijk afstand kunt houden. De vraag is: wie zou dat wel eens willen? Iemand anders uitnodigen of door iemand uitgenodigd worden? Meld je aan bij Gerda Wiggerink. Dan gaan we kijken hoe we het kunnen organiseren.

Zij die hun verjaardag hopen te vieren (vanaf 75 jaar)

Mevr. H. Weurding-Boer	Westerbork	18-12-1929
Mevr. A. Doorten-v.d. Lande	Beilen	23-12-1938
Dhr. G. Speelman	Bovensmilde	28-12-1942
Mevr. G. Wiggerink-Wolbers	Beilen	10-01-1942
Dhr. A.G. Hovinga	Assen	01-02-1928
Mevr. J. Oostingh-Westerhuis	Beilen	05-02-1935
Mevr. G. Steenbergen-Santing	Beilen	07-02-1942

Bloemengroet

De bloemen waren op zondag 1 november voor Mevrouw E.H. Zondag-Wolters.

Bedankje

Graag wil ik het bestuur bedanken voor de mooie Azalea die ik kreeg voor mijn 95^e verjaardag.

Ook heel veel dank voor de vele felicitaties die ik mocht ontvangen!

Fokje Heslinga

Scherven

*In `t schemeruur zaten zij samen
En keken het kamertje rond,
Wat simpel eenvoudige stoelen
Een enkele mat op de grond.*

*De grond waar hun kleuter op speelde
Klein Roeltje, met moeite gered,
Wat blokken, van vriendjes gekregen
Had hij in zijn hoekje gezet.*

*De man zag de bezige handjes
En bitter zei hij tot zijn vrouw:
„Dat is al, wat ik nog mocht behouden
Wat scherven.....de jongen.....en jou“.*

*Wat scherven.....Het stevig klein baasje
Stond plots naast z'n grote kameraad
Zeg vader, hier heb ik een scherfje
Het prachtigste dat er bestaat.*

*Bekijk het gerust maar eens even
Want, houd je het voor je gezicht,
Dan zie je niets anders dan kleuren
Dan kleuren en stralen van licht!*

*Twee hoofden, die bogen tesamen
Naar het glanzen de brokje van glas,
Alsof het veel meer dan een scherfje
Alsof het iets waardevols was.*

*En `t moedertje zei toen zachtjes
Ons Roeltje, die weet het misschien,
Ons Roeltje, die weet er in scherven
In scherven nog kleuren te zien.*

J.M.H. Barkmeyer

Plasdras bij Dwingeloo

Weet u nog de Pinkstercollecte van 2019? Op voorspraak van Paula Smit: een pomp om het water omhoog te pompen voor betere leefgebieden voor weidevogels. Albert Boers (initiator van dit project) was laatst weer in het nieuws: over het maken van een grote plasdras bij Dwingeloo.

"Weidevogels horen bij het landschap van Nederland en vooral van Drenthe. Daar wil ik mij graag voor inspannen, om die soort in stand te houden.", aldus Albert. Een samenwerking tussen boeren en vrijwilligers. Hoe mooi is dat! Zie en luister:

<https://www.rtvdrenthe.nl/nieuws/165147/Plasdrassen-om-weidevogels-weer-naar-Drenthe-te-trekken>

Kunst in de kerk

Op 1 november nam Henk Jager een kunstwerk mee. Iets heel bijzonders. Zie de foto. Een geschenk dat hij kreeg toen hij 25 jaar in dienst van de DOMO was. Het beeldt de machine uit waar Henk mee werkte, maar het meest bijzondere vindt hij dat het speciaal voor hém gemaakt is. Door een collega. Het is bovendien volledig gemaakt van afval, ook dat maakt het bijzonder. Dank Henk voor het delen! Bij het schrijven van dit stukje dacht ik (Helene) aan een verhaal over melk én boter. Van iets waarin je dreigt onder te gaan naar vastigheid onder de voeten.

Drie kikkers vallen in een tobbe met melk. De eerste is van het hopeloze soort. "Wat doe ik hier in deze witte brij, hoe kom ik hier ooit uit, wat een vies naar spul, onbegrijpelijk, onmogelijk!" Hij laat de moed en zijn kop zakken, zinkt, en verdrinkt.

De tweede kikker blijkt een vrome fatalist: "Ik weet niet wat ik in deze emmer melk doe, maar GOD zal het weten..". Hij vouwt quasi vroom voor- en achterpoten - zinkt, en verdrinkt.

De derde kikker gaat aan de slag met de witte massa waarin hij terecht is gekomen. Hij kwaakt en kwaakt, trappelt, proest en spartelt - en staat na een half uurtje op een klontje boter!

Over vogels gesproken.....

Wanneer de temperatuur daalt en het is herfst, dan zie je ze weer. De wilde ganzen, die lawaaimakers. In Drenthe en Twente zag ik de laatste tijd regelmatig een vlucht voorbij komen. Ze vliegen in een bepaalde formatie en vaak in een V-vorm met een wisselende kopman en in de slipstream van de voorganger. Over energie besparen gesproken! Het is dan ook een magistraal gezicht en gaat vaak gepaard met een hels kabaal. Veel ganzen broeden hier niet, wél brengen ze een groot deel van de winter bij ons door. Ze overnachten het liefst in gebieden waar nogal wat water is, en zijn overdag vaak te vinden op landbouwgronden en graslanden, die ze vaak helemaal kaal vreten.

In het voorjaar gaan ze weer terug naar o.a. de Siberische meren in Rusland en de Baltische Staten om te broeden.

Een paar weken geleden zag ik in een krant een foto van een lucht met een vlucht ganzen, gemaakt door Rikkert Harink, de bekende natuurfotograaf. Die plaat sprak me aan, gezien mijn ervaring in het Papenvoortse. Ik besloot er een schilderijtje van te maken, dat ik graag met u wil delen. Zie de foto, in afdruk zwart/wit, maar in het echt met kleur.

Met een hartelijke groet en hopelijk tot gauw,

Bob Westerik

Essay Johan de Wit

In het bestuur is het essay besproken van Johan de Wit, voorganger en een van de bestuursleden van onze landelijke vereniging. Helene heeft het essay ook besproken met een van onze leden bij hem thuis. Het essay heeft als titel: CHRISTELIJKE THEOLOGIE EN VRIJZINNIGHEID: EEN ONGEMAKKELIJK VERSTANDSHUWELIJK. Hieronder volgt de reactie van Midden-Drenthe, zoals die naar het landelijk bestuur is gestuurd. Iedereen is het over eens dat het een heel goed en leesbaar stuk is. Het geeft een goed beeld van wat er in de vrijzinnigheid is gebeurd en gebeurt. Dank dus aan Johan! Over de conclusies zijn we in gesprek gegaan.

We hebben **allereerst** gesproken over de vraag of we toe zijn aan een scheiding van de christelijke traditie.

Het antwoord is genuanceerd nee. Er is kort samengevat gezegd:

*de christelijke wortels niet kwijtraken, omdat het mijn wortels zijn en veiligheid geven;

* een zondagse dienst zonder een liturgie (zij het dan in vrije vorm) zou niet passend voelen;

* de liturgie geeft structuur;

* er kan nog maar zo weinig af – dus wat er nog is behouden!

* Christendom in die zin loslaten dat het niet DÉ waarheid is – alle wereldgodsdiensten zijn interessant;

* het gaat om het behouden van het mysterie, alleen goede dingen voor mensen doen kan ik ook bij de Lions e.d.; het geloof moet een mysterie blijven;

* de vrijzinnigheid moet religieus blijven;

* de NPB is van oudsher een goede gastheer geweest voor mensen die het in de orthodoxe kerken niet meer konden vinden; het kan nu niet zo zijn dat de gastheer weggestuurd wordt door de gasten;

* ik ben vrijzinnig christelijk – de dogma's onderschrijf ik al lang niet meer, maar ik ben christelijk omdat ik een volgeling van Jezus (christus) wil (proberen te) zijn.

Vervolgens hebben we gesproken over de vraag naar een vrijzinnige theologie of leidraad. We vragen ons af of we het wel willen – iets

vastleggen. Met risico's op nieuwe dogma's. Hoezo is het nodig om iets 'voorspelbaars' te hebben? Is het kenmerk van vrijzinnigheid nu juist niet 'meebewegen'? Althans, dat is het voor ons. De wortels zijn er – die hoeven we niet opnieuw vast te leggen. Laten we dat ook niet gaan proberen, en daar dan het woord (stempel) vrijzinnigheid op plakken. Een voorganger zal de kunst moeten (blijven) verstaan om diensten/bijeenkomsten te maken die voor zoveel mogelijk mensen punten van herkenning/ontwikkeling in zich hebben. Dit alles in relatie tot (en openstaand voor) het grote geheel.

Tot zover onze reactie. Er zijn meer afdelingen die gereageerd hebben; we hopen dat er een soort samenvatting komt van alle reacties.

In memoriam

Op 24 oktober jl. overleed op 84-jarige leeftijd Albert Oostenbrink. Bedroefd, maar dankbaar voor alle liefde en goede zorgen, zo schreven zijn kinderen Tini en Arend op de rouwkaart. En zo is het vaak in een mensenleven: verdriet en dankbaarheid wisselen elkaar af.

Dankbaarheid om het leven dat Albert had, op de plek waar hij geboren werd, in Holthe, en dat hij samen met Dini voortzette. Dankbaar voor de jeugd, die Tini en Arend hadden, met ruimte voor henzelf, ruimte om hen heen, en ouders die hen in alles betrokken. Er waren geen geheimen of taboes. Alles was bespreekbaar en werd overlegd. En zo zou het blijven, ook toen Arend het bedrijf overnam.

Albert deed graag dingen in het algemeen belang; zo was hij nauw betrokken bij de ijsvereniging en bij het buurthuis, het Trefpunt. Om daar ook zelf te biljarten en te kaarten. Maar hij kon net zó tevreden zijn als hij rustig thuis was, in zijn eigen stoel een boek of de krant las, of wat puzzelde.

En verdriet, ja, dat was er al vroeg in Alberts leven, doordat zijn zus en broer jong overleden. Zo bleef hij als enig kind over, en zou hij samen met Dini tot het laatste toe voor zijn ouders blijven zorgen. De zon leek voorgoed onder te gaan toen Dini ziek werd en overleed. Veel te jong.

Maar van lieverlee was hij er toch doorheen gekomen. Door zijn kinderen, kleinkinderen, vrienden en alles wat hij nog graag deed.

Ja, de glans was er af, dat zeker. Maar voor alles wat er nog wél was, leefde hij graag. Wat hem ook hielp was de gedachte dat de natuur z'n gang gaat, en dat je daarop moet anticiperen voor zover dat kan, en dat je er, voor zover dat niet kan, in moet berusten. Je niet verzetten en relativeren, dat zag hij als kracht.

En zo kwam er nog een stuk van bijna 17 jaren, waarin Albert samen met Arend op de boerderij woonde, en de boerderij ook voor Tini en de kleinkinderen een plek bleef van 'bij elkaar horen'.

Toen Albert ziek werd, was hij dankbaar voor de zorg van Tini en Arend, maar hij wist ook dat de natuur – het leven – zijn gang gaat. Je niet verzetten en relativeren; die kracht wendde hij aan aan toen hij wist dat het einde daar was.

Één ding wist hij zeker: dat zijn kinderen en kleinkinderen verder zouden gaan met bagage voor een eigen weg. Een goede weg, met alles wat ze van hem en Dini in zich hebben en met alle mooie herinneringen in de stilte van hun hart.

Mag dat Tini, Arend en de kleinkinderen tot troost zijn.

Helene Westerik

Mutaties

Overleden:

Op 24 oktober is Albert Oostenbrink uit Holthe overleden in de leeftijd van 84 jaar.

Nieuwe leden:

Als nieuwe leden mochten we Mevr. Jannie Drenth-Smegen uit Beilen en Dhr. Joop Wiggers de Vries uit Hoogeveen verwelkomen. We hopen en wensen dan ook dat ze zich bij ons mogen thuis voelen.

Groot onderhoud aan ons orgel (oktober 2020)

Over deze werkzaamheden schreef Henk Heideveld het volgende verhaal:

Gezegend orgel,

Halverwege de zomer een berichtje van Wim Boer. Henk de orgelbouwer, wil ie es een keer koom kieken naar het urgel in de Stroming.

Jawel Wim ik wil dat. Dus zo aan het eind van de zomer met nog de temperatuur achter in de 20 graden Celsius. (29 graden o.i.d.) naar de kerk en na een mooie kennismaking en hartelijk ontvangst met o.a. een andere W. de Boer en W. Boer.

Wordt ik het orgel ingeleid, vol verwachting want Henk de orgelbouwer wel niet ten gehore zal brengen achter de toetsen. Dat was een misrekening, deze orgelbouwer kent elke toon elke pijp een ieder bij naam. Maar krijgt kramp als hij ze in de goede orde moet laten klinken.

Jawel ik kan er wel een mooie koraal of Wilhelmus uit peuren, maar niet waar publiek bij is.

Maar na een korte inspectie zie en hoor ik wel wat kan verbeteren.

Maar het orgel doet waar het voor gemaakt is. Wel wat luidruchtig maar het meeste werkt naar behoren. Ik stel voor het orgel waar mogelijk te verbeteren op de slechtste punten. En zo te bewaren voor verval.

Deze werkzaamheden aan het papier toevertrouwd waarop ik vervolgens een fiat kreeg om het werk uit te voeren.

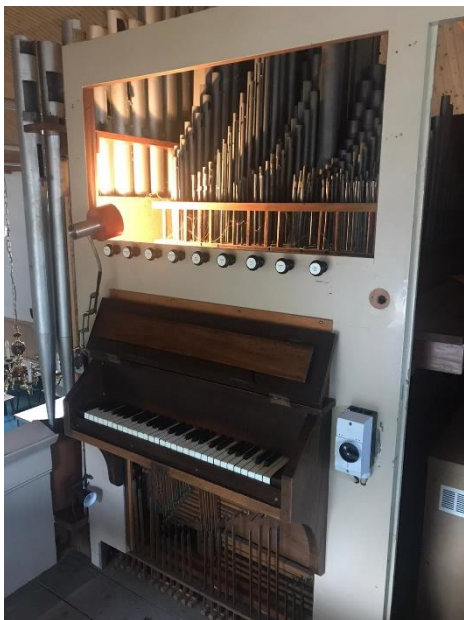
Ik ben begonnen met het slopen van de slechte windvoorziening een motor net na de 2e wereldoorlog. Deze is nu mooi opgeborgen in een solide kist van 8 cm dik geluidswerend materiaal. E.e.a. zat nl in een kist met een dikte van 8 mm dus nu in een kist maal 10.

Wat daar wel voor moest gebeuren is het verwijderen van de achterwand welke ooit bedoeld was om demontabel te laten maar door een overijverige schilder geheel is dicht geplamuurd. Deze is nu ook weer als 3 losse schotten uit elkaar te nemen.

Deze nieuwe dempkist meteen maar een beter plek gegeven dan het opgeborgen 8 mm kistje in het kleinste hoekje van het orgel. En jawel het resultaat; de herrie en het lawaai is nu omgezet in hoorbaar, geluid. Dus dat is winst.

Verder het rammelende voetpedaal deze mee naar mijn werkplaats en deze schoongemaakt in de beits en de was en nieuw afgeregeld. Eigenlijk ziet hij er weer uit als nieuw.

Dan nu het volgende: de mechaniek afregeling want daar mankeert wel wat aan, het rammelde een beetje, maar dit was goed te verhelpen.

Dus de toetsen kunnen allemaal weer juist beroerd worden door uw toetsenist dhr. Boer.

Mocht dat laatste niet naar wens zijn.....dan kan ik daar niks aan doen.

Maar wat ook aanwezig is/was, stof en spinraggen. Veelal is een orgel voorzien van een dak. Deze dus helaas niet.

Want naast de zegen daalt er ook stof neer in een orgel.

Kijk dat eerste doet het wel goed maar het laatste dus niet.

Want daardoor raakt de aanspraak van de afzonderlijke pijpen wat minder. Maar ook de houtworm wil graag onder een dekentje van stof zorgen voor knagend nageslacht.

Een inspectie naar deze knagers leverde niet veel levende wormen of toegangspoortjes op.

Alleen in de vloer onder het orgel daar waren meer gaatjes te vinden.

Maar actieve wurms waarn niet echt gezien. Wel heb ik preventief houtworm verdelgingsmiddel toegepast.

Het resultaat van de inspanning afgelopen weken: Een stiller, schoner, wel klinkend, stemmend en beter toegankelijk orgel.

Ik hoop dat u allen nog lang mag genieten van dit bijzondere orgel en dat deze mag spelen waarvoor het ooit bedoeld is. De eredienst begeleiden middels de vaardige handen van uw organisten.

En dat er dus naast de zegen ook stof neerdaalt....het is niet anders.

Maar stof is iets wat we zelf in de hand hebben en niet gewenst is.

De zegen daarentegen , welke neer mag dalen, is niet zomaar weg te zuigen of blazen maar zeker wel gewenst.

Henk Heideveld

Ons orgel is op zondag 1 november jl. weer in gebruik genomen.

Boekbespreking

Frans Brinkman las een biografie van Søren Kierkegaard, geschreven door Joakim Garff. Helene Westerik interviewde hem hierover.

Je las een lijvig boek, Frans, over Kierkegaard, 800 pagina's dik!

Ja, dat zou niet moeten mogen! Je moet mensen tijd gunnen voor andere boeken, en een schrijver mag van mij meer z'n best doen om dingen samen te vatten. Dat had ook wel in dit boek gemogen.

Wat voor soort boek is het?

Het is een biografie van Søren Kierkegaard, die leefde van 1813-1855, hij is 42 jaar geworden. Hij heeft heel veel geschreven, en al die boeken worden in de biografie behandeld.

Vertel eens over Kierkegaard?

In de filosofiegeschiedenis zie je dat de stromingen elkaar opvolgen. Kierkegaard is een van de eerste denkers die reageert op de voorgaande stroming van de systeemfilosofie (waarin de filosofen zeggen dat je alles vanuit één systeem moet proberen te begrijpen). Hij doet dat dus niet; hij schrijft over uiteenlopende dingen, die niet persé bij elkaar horen. Maar ik vraag me af of hij dat bewust heeft gedaan. Hij was theoloog en filosoof, maar hij noemde zichzelf het liefste schrijver. Een denkende schrijver.

Hij reageerde op het systeemdenken van destijds; is dat wat hij geschreven heeft, voor deze tijd relevant?

Dat is een moeilijke vraag, omdat de meeste mensen niet zo erg belezen zijn in de filosofie en in de geschiedenis daarvan. Je moet eigenlijk die geschiedenis kennen om hem goed te kunnen plaatsen.

Kun jij dat voor ons doen?

Ik doe een poging; hij heeft een apart jargon. Hij is van jongs af aan een echte lezer geweest; als student gaf hij teveel geld uit aan boeken kopen. Hij had hoge rekeningen bij de boekhandelaar. Met hem begon de stroming van het existentialisme (met als belangrijkste vraag: hoe wordt de mens zichzelf). En hij legde het accent op het feit dat de waarheid *gedaan moet worden*. Het komt allemaal niet vanzelf en je moet niet teveel theoretiseren. Dat vond hij ook voor de religieuze aspecten van het leven: die moet je doen.

De waarheid doen...hij schreef ook een boek: Wat de liefde doet; daarin zegt hij: het gaat er niet over wat de liefde is, maar wat de liefde doet. Hij ageert tegen al die grote woorden zonder daden.

Ja zeker, ik vermoed dat hij in zijn boeken dit accent bewust naar voren heeft laten komen; ik hoop ook dat dit de kern van zijn denken was.

Hoe raakt dat aan jouzelf, de kern van zijn denken?

Ik ben altijd geboeid geweest door de stroming van het existentialisme, maar ik weet niet of ik het waar heb gemaakt. Kierkegaard was van begin tot het einde een opbouwende schrijver. Hij wilde de mensen helpen om na te denken over de dingen. Hij schreef niet alleen voor zichzelf, maar hij hoopte dat een lezer langzaam met hem mee zou kunnen groeien.

Hoop jij dat ook, dat jij met jouw schrijven de mensen hebt 'opgebouwd'?

Ja, zeker ik heb altijd geprobeerd om iets mee te geven, om bij te dragen aan het leven van mensen, in welke fase ze zich ook bevonden.

Je kende de werken van Kierkegaard al goed, want je hebt veel van hem gelezen; heeft deze biografie je nieuw inzichten gebracht?

Ja! Ik heb geleerd dat hij ook ruzie kon maken! Hij kon heel scherp zijn. Hij leefde in conflicten. Ik vraag mij af of hij dat bewust deed, als strategie, of toevallig. Ik heb ook wel weer meer nagedacht over zijn Godsbeeld. Over God kunnen we in principe niet spreken. Je bent wel afhankelijk van God, zegt hij, maar God is onafhankelijk. Je kan God nooit voor je karretje spannen.

Ziet hij God als een hogere macht?

In zekere zin wel, ja, die een mens niet loslaat, maar wel toekijkt.

Is dat ook jouw eigen Godsbeeld?

Ja, dat is het wel. We hebben te maken met een enorme grote massa daaromheen; dat moeten we eerst afpellen; om tot een duidelijke relatie met God te komen.

Ben jij nog aan het afpellen, of heb je dat al gedaan?

Dat heb ik al gedaan. Ik ben terug bij die kern. Bij die relatie.

Bij Kierkegaard was de kerk een moeilijk instituut, hij kon er niet goed afstand van nemen, maar hij kon er ook niet mee uit de voeten.

Hij had ruzie met andere theologen, maar daar trok hij zich ook niet veel van aan. Hij bleef ervoor gaan om de relatie tussen de mens en God onder woorden te brengen.

Zou je hem een vrijzinnig theoloog avant la lettre kunnen noemen?

In zekere zin wel; hij was bezig met vragen als: waarom geloof ik? wat is geloven? en wat is de rol van de kerk? Daarbij stuitte hij op vooraf ingevulde dingen, en daarvan vroeg hij zich af: klopt dat wel?

Dat klopte dus niet. En dat uitte hij; in die zin was hij zeker vrijzinnig.

Ben je blij geworden van het lezen van dit boek?

Ja! Ik vond het een prestatie dat ik het uitgelezen heb! De schrijver heeft echt geprobeerd om er een samenhangend verhaal van te maken.

Dat bewonder ik. Wat ik triest vond is dat Kierkegaard teveel met zichzelf bezig was om de relatie met zijn verloofde goed te houden.

Hij was te verstrikt in zijn eigen denken en kon geen afstand nemen.

Tot slot: wat wil je ons nog meegeven?

Ik vind het een moeilijk om te zeggen dat mensen dit boek moeten lezen, want het is een hele klus. Aan wie de tijd wil nemen en geïnteresseerd is in Kierkegaard wil ik het zeker aanbevelen. Het is de moeite waard en het heeft mij nieuwe inzichten gebracht.

En voor wie het niet gaat lezen, is wellicht de mooiste boodschap: niet praten over wat liefde, waarheid, vriendschap en geloven is, maar het doen!

Gedicht

NEIJAOR

*As witte daogen zunder ende
dwirrelt vlokken oet de locht
tot een onbeschreven blad*

*deup een pen in zunneglaans
componeer een golden jaor
daans tussen de regels deur*

*waor zal het jaor
zien sporen laoten*

*dizze tied is nog zo nei
en ongriepbaar as de snei
hej hum ienmaol in de haand
is 't ok weer veurbij*

*maor op 't eind
vloeit alles saomen
sporen smelt tot waoter
daampend opgiet naor de zun*

*'t komp lichtkaans ooit nog
weerum as neerslag
laoter.*

Suze Sanders

Oet: Langs de vloedlien van de winter

Inleveren kopij Voor het volgende nummer kunt u de kopij inleveren bij Gerda Wiggerink tot uiterlijk 25 januari 2021.

